

Włodzimierz Bojarski

Senator z województwa wałbrzyskiego.

W wyborach do Senatu 4 czerwca 1989 r. otrzymał 186 492 głosy, czyli 72,40 % oddanych głosów ważnych (257 590).

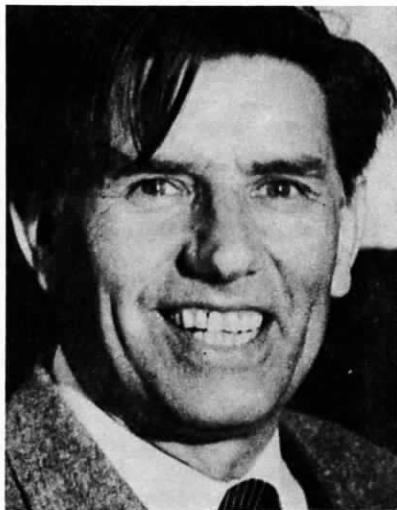
Członek Komisji Gospodarki Narodowej.

Urodził się 19.05.1930 w Poznaniu. Ojciec był radiotechnikiem wojskowym i działaczem związku zawodowego, matka nauczycielką. W czasie wojny rodzice działali w konspiracji. Stryj Nikodem w jenieckim obozie oficerskim zorganizował i prowadził Wyższą Szkołę Nauk Politycznych.

Liceum Ogólnokształcące ukończył w 1947 w Wolsztynie. Studiował energetykę i trakcję na politechnikach w Gdańsku i w Warszawie, uzyskując w 1951 tytuł inż., następnie w 1954 mgr. inż., a w 1963 doktora. W 1967 habilitował się w zakresie gospodarki energetycznej. W 1980, po ustąpieniu przeszkód o charakterze politycznym, mianowany został prof. nadzwyczajnym.

Pracował kolejno w biurach projektów, instytutach naukowych, od 1977 kieruje Zakładem Problemów Energetyki w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki PAN w Warszawie. Jest członkiem Komitetu Problemów Energetyki PAN, Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, Polskiego Towarzystwa Socjologicznego i Klubu Ekologicznego. Autor czterech książek naukowych: *Wprowadzenie do oceny niezawodności działania układów technicznych* (1967), *Podstawy metodyczne oceny efektywności w systemach energetycznych* (1978), *Podstawy analizy i inżynierii systemów* (1984), *Przykładowe zastosowania analizy i inżynierii systemów* (1984), a także ok. 200 referatów i artykułów naukowych oraz publicystycznych z dziedziny techniki i polityki gospodarczej. Zaliczany do grona czołowych polskich energetyków, jest specjalistą w zakresie kompleksowych badań systemowych obejmujących zagadnienia techniczne, ekonomiczne, ekologiczne i społeczne.

Członek NSZZ „S” od 1980. W 1981 współpracował w przygotowaniu raportu *Kryzys gospodarki polskiej*, w 1985 raportu *Polska 5 lat po Sierpniu*. Uczestniczył w negocjacjach Okrągłego Stołu jako członek podzespołu ds.

górnictwa i grupy roboczej ds. polityki gospodarczej oraz jako ekspert podzespołu ds. ekologii. W latach 80-ych działał także jako wykładowca w ruchu pielgrzymkowym oraz w duszpasterstwie ludzi pracy. W różnych okresach był też instruktorem w niezależnym harcerstwie.

Żonaty; żona Alina jest wykładowcą biologii, obecnie na emeryturze; ma pięcioro dzieci: jeden z synów jest inżynierem energetykiem, drugi skończył studia rolnicze, działał w NZS; najstarsza córka jest rehabilitantką, średnią architektką, a najmłodsza polonistką. Ma też pięć wnuczek.